

Werkzaamheden aan boktorrenatlas begonnen

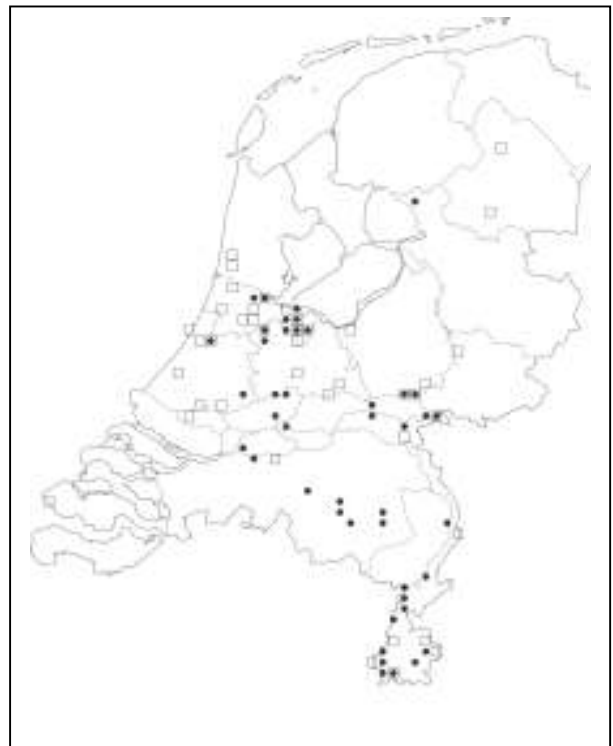
Boktorren behoren door hun formaat en interessante levenswijze tot de populairste kevergroepen. De Nederlandse verspreiding van de soorten is slechts in beperkte mate bekend. Duidelijk is dat in de afgelopen eeuw veel soorten achteruit zijn gegaan en dat een deel van deze soorten in de afgelopen jaren weer toeneemt. Om de informatie over de verspreiding van de soorten beter te documenteren is in 2005 gestart met het maken van een verspreidingsoverzicht van de Nederlandse boktorren. Het invoeren van een deel van de collecties, het verwerken van literatuurwaarnemingen en het samenvoegen van aangeleverde bestanden wordt uitgevoerd door EIS-Nederland in nauw overleg met Dré Teunissen. Voor dit project worden de zeldzame en schaarse soorten van de landelijke collecties opgenomen en worden waarnemingen verzameld van actieve veldmedewerkers. Er wordt naar gestreefd om het verspreidingsoverzicht in de loop van 2006 te publiceren.

We hopen dat veel mensen aan het overzicht willen bijdragen door het insturen van waarnemingen. Waarnemingen van boktorren kunnen digitaal of op papier worden opgestuurd naar het onderstaande adres. Per waarneming ontvangen we graag de volgende informatie: soort, vindplaats, coördinaat, datum, waarnemer en eventuele bijzonderheden zoals aanwezigheid bewijsmateriaal, biotoopgegevens etc. Bijzondere waarnemingen zullen naderhand gecontroleerd worden.

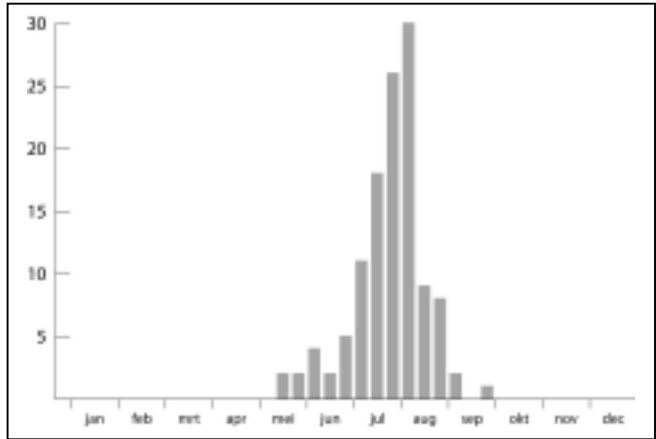
Waarnemingen kunnen het liefst **vóór 1 december 2005** opgestuurd worden naar:

EIS-Nederland, Postbus 9517, 2300 RA, Leiden, eis@naturalis.nnm.nl.

Het nevenstaand kaartje geeft een voorbeeld van de informatie die we uiteindelijk willen presenteren. Het betreft de verspreiding van de muskusboktor *Aromia moschata*, één van de bekendere Nederlandse boktorren. Dit kaartje is gebaseerd op waarnemingen uit de collectie Amsterdam, literatuurwaarnemingen en waarnemingen van Dré Teunissen, Gijs Kurstjens, Jan Smit en John Smit. Oude waarnemingen (voor 1950) staan aangegeven als een open vierkantje, de stippen betreffen recentere waarnemingen. De verwachting is dat het aantal waarnemingen nog sterk zal toenemen als ook gegevens uit andere collecties en van andere entomologen verwerkt zijn. De muskusboktor is door zijn formaat (1½ tot 3½cm) en zijn metaal-groene achterlijf zeer makkelijk herkenbaar.

Het is één van de weinige soorten die vooral in het westen van het land en het rivierengebied wordt gevonden. Deze verspreiding is niet verwonderlijk als je weet dat de larven in wilgen leven. De volwassen exemplaren worden vaak op schermbloemen in bosranden gevonden. Opvallend genoeg is de soort in het noorden van Nederland zeer schaars. Het vliegtijddiagram laat zien dat de muskusboktor voornamelijk wordt gevonden van juni tot augustus.

Het is de bedoeling om aan het einde van het project van alle Nederlandse soorten dergelijke kaarten en grafieken, voorzien van korte teksten over ecologie te presenteren.

Vincent Kalkman & Dré Teunissen

Oproep: beschikbaar stellen van eigen data voor de loopkeverdatabase

Geachte keververzamelaar en of -onderzoeker

In het loopkeverbestand van de Loopkeverstichting (SFOC) zitten op dit moment zo'n 110.000 records uit handvangsten en collecties. Echter er zijn geen waarnemingen van de laatste 10 jaar (1996-2005) en relatief weinig uit de periode 1991-1995, terwijl er toch door velen actief verzameld, gedetermineerd en geordend is.

Onze vraag komt omdat we:

- a) het loopkeverbestand up-to-date willen houden;
- b) en bezig zijn met de voorbereiding van een 'rode lijst' voor loopkevers.

We hebben de keuze gemaakt om toch aan een 'rode lijst' voor loopkevers te werken omdat we denken dat het hebben van een dergelijk lijst een stimulans kan betekenen voor het loopkeveronderzoek en een waardevolle bijdrage kan leveren aan natuurbeheer. Bij het maken van de 'rode lijst' zullen we proberen een aantal problemen, voortkomend uit de methode waarop LNV 'rode lijsten' vaststelt, te voorkomen. Op dit moment spelen rode lijsten een rol bij natuurbeheer. Of je hiermee gelukkig moet zijn, is een andere kwestie. Door het ontbreken van een 'rode lijst' wordt loopkevers hun rol als (ons inziens) bruikbare groep bij het natuurbeheer onthouden en worden bepaalde ecosystemen wellicht onvoldoende beschermd. Zo zijn er geen rode lijstsoorten van vlinders, vogels en planten voor oude dichte bossen te vinden, het gevolg hiervan is dat beheer meer gericht is op het ontsluiten van deze bossen. Bepaalde loopkeversoorten zijn zeer indicatief voor oude dichte bossen.